

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Miseratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A mactunt. Videt Pelecanus ignem, cuius non ignorat vehementiam, audacter accedit, ardorem in membra singula intolerabili cruciati penetrantem sentit, neq; loco dimovetur: exuritur pene tota, neque tantillum quidem consernatur: patientissimaque constantia vigens, saluti filiorum intenta potius, quam suæ mortis genere omnium atrocissimo conficitur, tanta in ea charitas, tantus amor, tanta vis pietatis elucebit: & quispiam audebit eam stuporis insimulare, & male feriatam avem appellare? Subit ad hanc sententiam Arsinoes recordatio, qua à Ptolemaeo fratre insidiis & fraude decepta, cum percullores in duos filios impuberis immisso à fratre conspicata eslet, complexa eos ad se fugientes, ea parte qua vulnera filiis intendebantur, diu corpus suum cædendum opposuit, mul. ^{Arsinoes}
^{pietas.}

B tisq; ita vulneribus saucia, eorum tamen saluti consulere non potuit: illi enim in matris gremio inter oscula ipsa truculentissime trucidati sunt. Quod si Pelecanum simili casu sese morti objicentem, insipientem appellaverimus, longe quidem insipientiorem Arsinoem dicemus, qua ita pro filiis trucidari pateretur: cum præfertim ipsa non ad mortem, non ad vincula, sed ad nuptias & regni successione à Ptolemeo deposceretur. Sed tantum absit ut vel Arsinoe vel Pelecanus sint imprudentiae dammandi, ut omnium consenuerita, hoc est, ingenti laude, ob incomparabilem, quam omnes admirarentur, charitatem minime fraudandi esse judicentur.

MISERATIO. CAP. VIII.

S Edenim nostri quoque cum Ægyptiis sacerdotibus in hoc pingendigenre consentientes. Pelecanum pro miseratione ponunt, Aſteroris nostri hieroglyphicum in summa cruce statuunt, qui nos fospitaturus, atrocissima torqueri morte voluerit. Agnoscit & Eucherius Pelecanum pro Christi symbolo, quamvis Hieronymus tradidit eam avem pullos suos roſtri percullo interficere, pœnitentem mox factum, nido in ipso per triduum lugere, postremo ſeipſam graviter vulnerare, & fanguinem suum super filios effundere, quo illi perfusi revificant: quod alii videbunt. Sed quod eam alitem, ut etiam alii plerisque persuadunt, ut ita fuſo ſanguine filios alat fuos, ab Ægyptiorum historia valde alienum eſt: illi enim Vulturem tantum, uti ſuo diximus Commentario, id facere tradiderunt, neque non, ut paulo ante dicebamus, Phoenicem, ſed hunc non pietate adductum, uti vultur, ſed fato ita coactum ſuę consulere posteritati. Sunt & mutua filiorum officia, qui parentibus vicem reddunt, & eſcam famelientibus subministrant: verum iis qua à parentibus in eos proficuntur, haudquam paria. Quod vero Celsus persuasum facere nititur, eos humanum genus ſuperare pietate, Adamantius hæc ab iis geri natura tantum duce profiteretur.

SOLITUDO. CAP. IX.

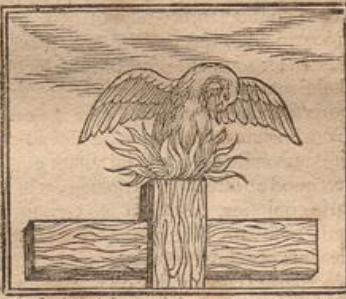
N Oſtra autem ſacra literæ per hieroglyphicum Pelecani ſolitudinem interpretantur, cuius ſatum ſe eſte ſimile Davides canit: quia ſcilicet errabundus tunc per ſolitaria diffugiebat lo- ^{Pſal. 101. 5. 7.}
D ca, qui Saulis Regis indignationem evitaret, quod ut apertius explicaret, nycticoracis etiam ſimilitudinem adjectit, qui quidem non luce, ſed tenebris in comparandis vita ſuę neceſſarii plurimum fruitur.

DE VULPANSERE. CAP. X.

S Ed ne longius ab hac in filios charitate diſcedamus, inſigne illud quoque exemplum incomparabilis amoris eſt, quod à Vulpansere praefatur.

FILIUS. CAP. XI.

F ilium, ut inquit Horus, ut alii, affectum in filios, ſcribere ſi vellent Ægyptii ſacerdotes, Vul- ^{Vul. Lib. 1. c. 53}
panseriſ hieroglyphicum faciebant Ales hæc, ex Anſerum genere, qua lauiores epulas non no-
rat Hh

*It Pſal. 101.**Pelecanus
Christi
ſymbolum.*